

[Ministeren for offentlige Arbejder.] ansat urimelig smaa, andre Steder urimelig store; den Lighed i Erstatningernes Størrelse set i Forhold til hverandre, som gerne skulde danne Grundlaget for Ekspropriationerne, har ikke kunnet tilvejebringes under de nuværende Forhold. Det foreslaas derfor i Lovforslaget, at de to Landsretter for fem Aar ad Gangen skal vælge hver tre Mænd, blandt hvilke Ministeriet for offentlige Arbejder beskikker en eller flere til hver indenfor sit af Ministeriet fastsatte Omraade at fungere som Opmand for Voldgiftsretterne. Denne Bestemmelse lægger navnlig Elektricitetsværkerne stor Vægt paa, og jeg vil gerne anbefale den til Gennemførelse sammen med de andre Ændringer, som foreslaas her.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Behandling.

Fuglsang: Jeg kan slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser om det foreliggende Lovforslag, men jeg kunde dog ønske at gøre nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning deraf. Den første Tilføjelse gaar ud paa, at andre Anlæg skal lægges ind under Elektricitetskommissionen. Jeg vil bede Ministeren om at være opmærksom paa, at ikke de andre Anlæg, hvorved der vel i Særdeleshed tænkes paa Svagstrømsanlæg, Antenneledninger til Radioanlæg o. s. v., bliver unødigt generet, at der ikke bliver paalagt alt for mange Restriktioner for at faa Lov til at sætte en Antenne op.

Jeg har med stor Interesse fulgt denne Sags Behandling i det andet høje Ting og ser ogsaa, at der er foretaget nogle Ændringer. At man har ændret det oprindelige Forslag om, at Materiel, der sælges og udleveres her i Landet til elektriske Anlæg, skulde approberes af et Prøvningsudvalg, og er gaaet til at nøjes med at skrive Lavspændingsinstallationsmateriel, ser jeg med Glæde; jeg er klar over, at der findes en Masse daarligt Materiel, som naturligvis er til Skade for Elektricitetens Anvendelse og Udbredelse ud over Landet, idet det daarlige Materiel medfører en Brandfare, hvad der efterhaanden kan bringe Elektriciteten, som er en glimrende Tjener for Erhvervslivet, i Miskredit.

Jeg ser ogsaa med Glæde paa andre Foranstaltninger, som foreslaas truffet i dette Lovforslag; jeg skal ikke opholde mig ret længe ved mange af dem, de er i øvrigt ikke saa indgribende. Det vigtigste Spørgsmaal er efter min Opfattelse den til § 11

foreslaaede Ændring, som Ministeren nylig omtalte. Det har mange Gange været vanskeligt at faa Ledninger ført ud over Ejendomme; det er i og for sig ikke saa sært, da det er en stor Gene for Landmanden at have en Stangrække staaende tværs over sin Mark; det har voldt store Vanskeligheder i den svundne Tid, jeg har personlige Erfaringer paa dette Omraade. Naar den Mand, der skulde have en Stangrække sat op paa sin Mark, har vidst rigtig Besked og har været klog nok, har han været i Stand til at hindre, at det overhovedet lod sig gøre ved ganske simpelt at lade være med at udnævne nogen Voldgiftsmand. Dette er aabenbart en Mangel ved den oprindelige Lov. At man ikke for lang Tid siden er gaaet til at rette denne Fejl, tænker jeg mig hænger sammen med, at man har ment, det vilde vække nogen Modstand. Der er i det hele taget ingen Mening i at have Adgang til Erhvervelse af saadan Ret ud over en Mands Ejendom, naar man alligevel ikke er i Stand til at gennemføre den. Det bør rettes.

Selv om jeg kunde have ønsket, at vi havde faaet længere Tid i Folketinget til at overveje denne Sag, mener jeg dog, at Lovforslaget bør gennemføres endnu i denne Samling om ikke for andet, saa fordi der nu bliver gjort opmærksom paa dette Forhold.

Den anden Tilføjelse i samme Paragraf gaar ud paa at faa mere ensartede Voldgiftsafgørelser, hvilket ogsaa er i høj Grad paakrævet. Jeg har her nogle Oplysninger fra Flertallet af vore store Elektricitetsværker, hvori de gør Rede for de Erstatninger, de har betalt for at faa Lov til at føre Ledninger ud over Markerne. Som jeg for et Øjeblik siden berørte, er saadanne Ledninger mange Gange generende, særlig hvis de kommer til at staa tæt ved Vejskel, Markskel o. s. v., saa at man vanskeligt kan køre med Maskiner udenfor Stangrækken; i saadanne Tilfælde bør der selvfølgelig ydes en ordentlig Erstatning, men Erstatningerne har været fastsat saa uhyre forskelligt ud over Landet. Jeg ser her, at Nordvestsjællands Elektricitetsværk har Erstatninger for en Mast i fri Mark varierende fra 15 op til 375 Kr. Det er en meget stor Forskel. I et enkelt Tilfælde, skriver man, har Vestsjællands Elektricitetsværk for 4 enkelte Master og en Transformatorplads betalt 4 000 Kr. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad Erstatningen bør være under de og de Forhold, men at det er saa forskelligartet, er i alt Fald urigtigt, for under i øvrigt samme Forhold er det naturligt, at der ydes nogen-